

KULNA HÖST

1. Kulna höst, med regn och töcken,
bara backar, torra trån
Ängar magra som en öken,
tomma fält och fåglaskrän
Isbelupna kärr och hagar,
mörka gång och halan stig
Långa nätter, korta dagar
Sägen: Skall jag gifta mig?

2. Horn som krönt så många pannor,
torde även kröna min
Hustruns knorr samt knot och bannor
värre är än själva hin
Skall jag tåla sura miner,
buller, larm och ordakrig,
vaggegods som illa viner,
nej, jag vill ej gifta mig

3. Tyst likväl: I kalla sängar,
roligt är att ha kamrat,
vacker flicka, vackra pengar,
vackra gods, samt hov och stat,
vackra barn som ropa pappa -
ack, vad fögnad innerlig!
Kyssa, ta i famn och klappa
Jag tror väl, jag gifter mig

4. Men ännu ett ord i laget!
Tänk, om jag då råkar på
en, som är av förra slaget,
huru ville det då gå?
Får jag ock av sista stycket
och jag skulle änklings bli,
månn tro då mig hulpe
mycket giftermål och frieri

5. Så står jag bland tvenne lågor,
dock, jag tror jag låter bli
Men, stor sak jag tror jag vågar,
lyckan står dem djärvom b
Flicka kom! - nej, blev man ute!
Ack, vart skall man vända sig!
Sist jag stannar i det slute!
Gud vet, om jag gifter mig

/Text av Olof von Dalin 1708-1763./